92. Òun ni Olùní-ìmọ̀ jùlọ (nípaa nǹkan tí ó wà ní) ìkọ̀kọ̀ àti gbangba. Ó ga tayọ nǹkan tí wọ́n ń dà pọ̀ mọ́ Ọ.

93. Wí pé: Olúwaa mi, bóyá ìwọ yóò fi nǹkan tí (O) ṣe ìlérìi rẹ̀ fún wọn hàn mí.

94. Olúwaa mi, má ṣe fi mí sínú un àwọn alábòsi ènìyàn.

95. Àti pé dájúdájú Àwá kápá láti fi (ìyà) ti A ṣe ìlérìi rẹ̀ fún wọn hàn ẹ́.

96. Fi ìwà rere ti (iṣẹ́) buburú lọ. Àwa ni A ní ìmọ̀ jùlọ nípa ìròyìn tí wọ́n ń ṣe.

97. Kí o sì wí pé: Olúwaa mi, mo sá di Ẹ́ níbi àwọn ròyíròyí àwọn èṣù.

98. Mo sì tún sá di Ẹ́, Olúwaa mi, kí wọ́n má lè dé ọ̀dọ̀ọ mi.

99. Títí di igba tí ikú bá dé bá ìkan nínú un wọn, yóò wí pé: Olúwaa mi, dá mi padà.

100. Kí n lè lọọ ṣe (iṣẹ́) rere nípaa nǹkan tí mo fi sílẹ̀. Rárá o, ìyẹn jẹ́ ọ̀rọ̀ kan tí òun ti sọ. Gàgá kan wà lẹ́yìn-in wọn títí di ọjọ́ tí wọn yóò gbé wọn dìde.

101. Nígbà tí (Israafiilu) bá fọn fèrè, kò níí sí okùn ìbátan láàrin wọn ní ọjọ́ náà, wọn kò sì níí bèèrè araa wọn.

102. Àwọn tí àwọn òṣùwọ̀n (iṣẹ́ reree) wọn bá wúwo (tí ó tẹ̀ wọ̀n), àwọn ni àwọn olùjèrè.

103. Àwọn tí àwọn òṣùwọ̀n (iṣẹ́ reree) wọn bá sì fúyẹ́, àwọn wọ̀yẹn ni wọn pòfo ẹ̀míi wọn, inú (ináa) Jahannamu ni wọn yóò ṣe gbére sí.

104. Ina yóò jó ojúu wọn, wọn yóò wà nínú un rẹ̀ pẹ̀lúu ìnira. .

105. Ǹjẹ́ wọn kò ka àwọn àmìi Mi fún yín, tí ẹ̀yin sì pè wọ́n ní irọ́?

106. Wọn yóò wí pé: Olúwaa wa, orí burúkúu wa ló bo làákàyèe wa mọ́lẹ̀, òun ni àwá fi di ẹni tí ó ṣìnà.

عَٰلِمِ ٱلۡغَيۡبِ وَٱلشَّهَٰدَةِ فَتَعَٰلَىٰ عَمَّا
يُشۡرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُل رَّبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا
يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجۡعَلۡنِي فِي ٱلۡقَوۡمِ
ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَىٰٓ أَن نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمۡ
لَقَٰدِرُونَ ﴿٩٥﴾ ٱدۡفَعۡ بِٱلَّتِي هِيَ أَحۡسَنُ ٱلسَّيِّئَةَۚ
نَحۡنُ أَعۡلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾ وَقُل رَّبِّ أَعُوذُ
بِكَ مِنۡ هَمَزَٰتِ ٱلشَّيَٰطِينِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ
رَبِّ أَن يَحۡضُرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَهُمُ
ٱلۡمَوۡتُ قَالَ رَبِّ ٱرۡجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّيٓ أَعۡمَلُ
صَٰلِحٗا فِيمَا تَرَكۡتُۚ كَلَّآۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَاۖ
وَمِن وَرَآئِهِم بَرۡزَخٌ إِلَىٰ يَوۡمِ يُبۡعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا نُفِخَ
فِي ٱلصُّورِ فَلَآ أَنسَابَ بَيۡنَهُمۡ يَوۡمَئِذٖ وَلَا
يَتَسَآءَلُونَ ﴿١٠١﴾ فَمَن ثَقُلَتۡ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ
هُمُ ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنۡ خَفَّتۡ مَوَٰزِينُهُۥ
فَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ أَنفُسَهُمۡ فِي جَهَنَّمَ
خَٰلِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلۡفَحُ وُجُوهَهُمُ ٱلنَّارُ وَهُمۡ فِيهَا
كَٰلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ أَلَمۡ تَكُنۡ ءَايَٰتِي تُتۡلَىٰ عَلَيۡكُمۡ
فَكُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٥﴾ قَالُواْ رَبَّنَا غَلَبَتۡ
عَلَيۡنَا شِقۡوَتُنَا وَكُنَّا قَوۡمٗا ضَآلِّينَ ﴿١٠٦﴾